VISIT…

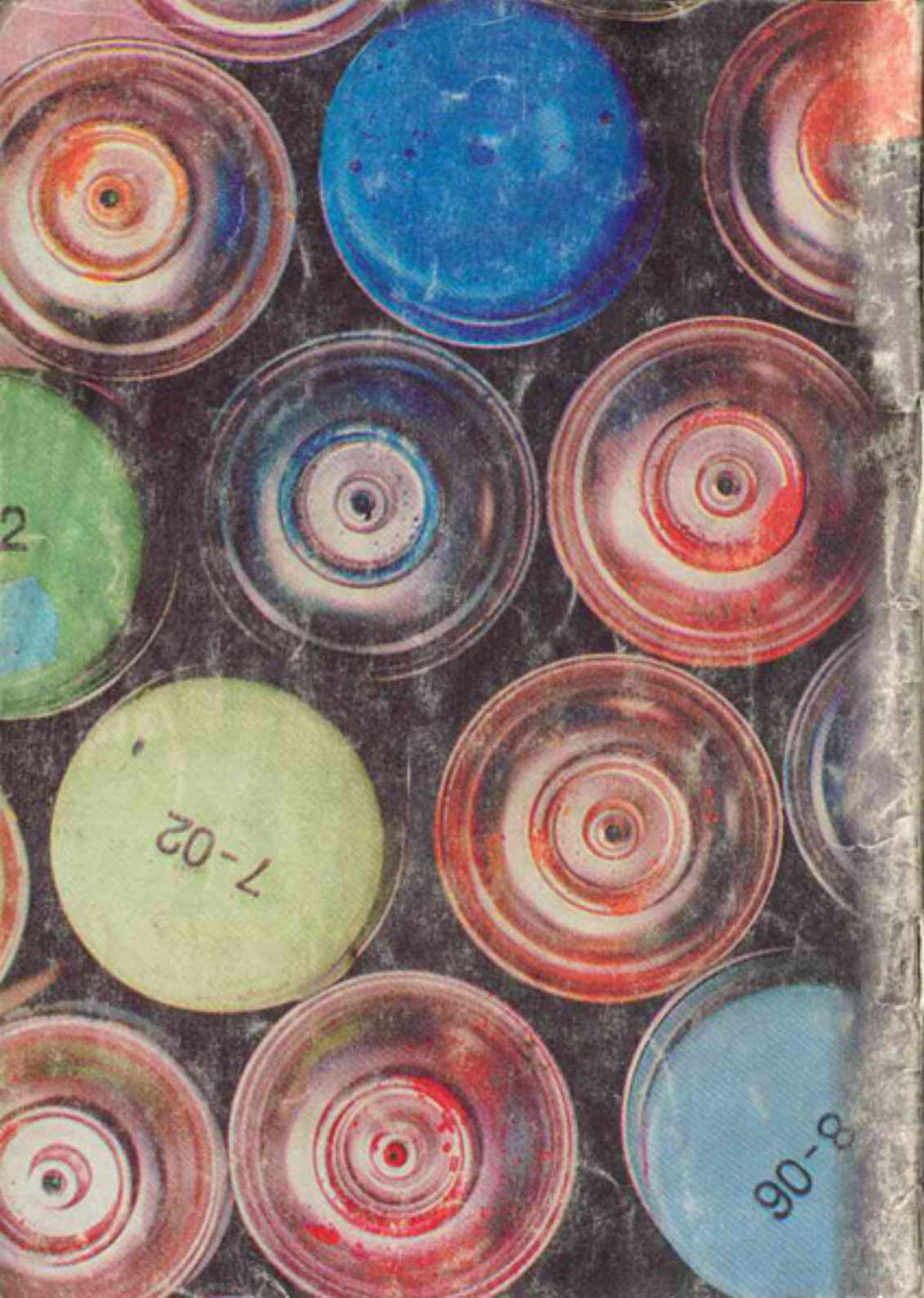

THE ELEMENT OF HIP-HOP CULTURE

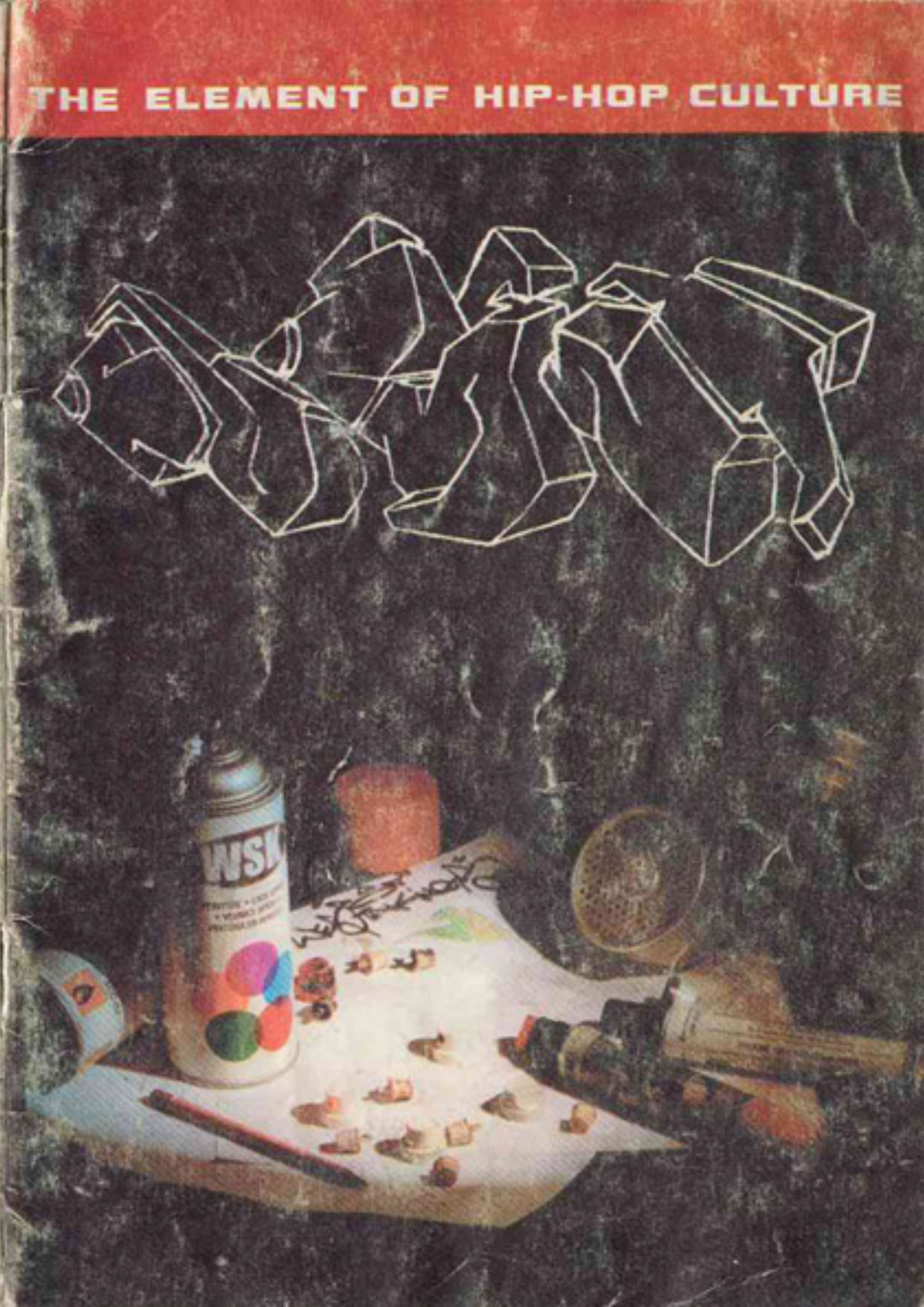

PEACE, ONE NATION!

When saying One Nation I mean the Hip-hop nation, the only nation that doesn't care about the color of your skin or your belonging to any race. It's enough to be able to speak the language of Hip-hop: that may be either the language of body (Break-dance), or the language of music (DJ-ing), the language of rhyme (MC-ing), or even the language of drawing (Graffiti).

As you see, these four components make Hip-hop something universal. Everyone can find an ELEMENT close to him and by its means develop himself as apart of One Big Hip-hop Nation.

This magazine is the statement of Ukrainian Graffiti writers, the brick we lay down the Big Common Wall in order to paint there together with writers from other countries ever after. For there exist no limits for that wall and there's enough place for everyone on it.

Говорячи One Nation, я маю на увазі Хіп-хоп націю - єдину націю для котрої не має значення ні колір шкіри, ні приналежність до будь-якої раси. Достатньо лише вміти розмовляти мовою Хіп-хопу: це може бути мова тіла (Breakdance), мова музики (DJ-ing), мова рими (MC-ing), або мова малюнка (Graffiti).

Як бачиш, завдяки цим чотирьом складовим, Хіп-хоп є універсальним. Кожна людина може знайти в ньому свій ЕЛЕМЕНТ і з його допомогою заявити про себе як про частку Однієї Великої Хіп-хоп Нації.

Даний журнал є заявою про себе українських райтерів, цеглиною що ті ми кладемо у Величезну Загальну Стіну для того, щоб малювати на ній разом з райтерами з інших країн. Тому що для цієї стіни не існує меж, а місця на ній вистачить для всіх.

"Westa Kings Cru" in face of Mista Compromisss

One Nation!
One Luv!

Founders/Засновники: CIK, BACIK, COM.
Cover/Обкладинка: Serj Petrovski
Translation/Переклад: CHEBUR
Designer/Дізайн: M-Grafix (м.Ужгород)
"ELEMENT" magazine limited. No reproduction is permitted in whole or part without the express consent of the "ELEMENT" magazine limited. Використання всіх матеріалів чи їх певної частини можливе тільки з дозволу редакції журналу "Елемент".
4 more information contact: BASIL@hotmail.com,
CIK_star@yahoo.com, Compromisss@yahoo.com

You feel the satisfaction of an artist, while working leisurely on the drawing for some days or the strong rising of adrenalin during the extreme "bombing" in a night tram depot. The main thing is that you've left the part of yourself, contributed your own ELEMENT into the rapid life of your City...

...Ти відчуваєш задоволення митця, декілька днів неспішно працюючи над малюнком або різкий наплив адреналіну під час екстремального "бомбінгу" в нічному трамвайному депо-головне ти залишив частку себе, вніс свій ЕЛЕМЕНТ у бурхливе життя твого міста... FRESH

CBC (KIEV)

What's up, People!

I belong to those who consider street youth a part of culture. In real life such street art as graffiti has so many faces... Each art circle brings its own idea or philosophy into this world... Each member is a character in the "pieces" of his team... CBC - is something that is called a "crew for those who "bombs"!

The gang consists of: BACIK (JAH), DENIS (DAZ), MASK (HERB) and me DAN (RASTA). Each of us strives for doing something interesting and uncommon.

BACIK: As a member of WSK I met DENIS and saw a chance of making a common project in Kyiv. Our first pieces were more like "paper". CBC started. from sketches inspire by cartoons (that's why Cartoon), comicses and works of various artists.

DENIS: CBC is rather young (about 1 year) but very progressive crew. I had a good academic base of Moscow Art School before I met fruitful cooperation at CBC.

MASK: My story starts from Belgium. Each centimeter of it is covered with tags, flooded with beer and blown by herb winds from Amsterdam. It all started because of skate... The further the more I fell for the street culture. Finally I caught graffiti virus from my class mate Bernard in Brugge. My first pieces were inspires by works of LXP, P50, P.K., CNN, GOMEZ, MARK DMS.

CBC 99

SKETCH BY BACIK

SKETCH BY DENIS

BACIK: Presently we are working out our own style "Puppet Clowns On A String", the main characters of it are clowns that embody good and evil, comedy and tragedy.

MASK: Unlike BACIK and DENIS I'm a self-taught, still I'm convinced that good fonts may be done even without special education. The only things required are strong willing and fantasy!

BACIK: CBC are by no means like minded with 2Pkin, Roller club and "Extreme". But there are some people we'd like to say thanks to: SRG from DFC, CIK from WSK, COM from SPG, group "Osnovnyi pokaznyk", "1+1" and also to all Higher powers and of course to our

Привіт, Люди!

Я належу до когорти людей які відносять вуличну молодь до культури. Насправді вуличне мистецтво графіті є досить різним... Кожне мистецьке коло несе свою ідею, філософію... Кожен учасник є особистістю в "картинах" своєї команди... CBC - це те, що називається дуже просто - "команда тих, хто "мочить"!

До цієї ватаги входять: BACIK (ДЖА), DENIS (DAZ), MASK (HERB) і я DAN (RASTA). Кожен з нас прагне робити щось цікаве і своєрідне.

Молодь, ніколи не чекай що хтось прийде і поведе тебе вперед, тому здобувай усе сама, бо маєш сили і право на це! Відчуй себе вільною людиною, але поважай і люби себе та інших! "Не стрибай вище неба" і тоді тебе почують! Знай що віра і сила духу - найважливіші у прагненнях, а головне - щоб Ви згадували те, що зробили сьогодні, а не вчора!

BACIK: Будучи членом WSK, я познайомився з DENIS'ом і побачив можливість для реалізації райтерського проекту у Києві. Наші перші роботи мали "паперовий" характер. Насамперед CBC - це замальовки, створені під впливом мультиплікації (від цього пішла назва Cartoon), коміксів та робіт різних художників.

DENIS: CBC молоде (йому біля року), але досить прогресивне crew. До зустрічі з BACIK'ом я мав непогану академічну підготовку

CBC & JOINT

MASK: Моя історія починається з Бельгії, країни, кожен сантиметр якої вкритий тегами і обмитий пивом та обвіяний вітрами трав із сусіднього Амстердаму. Все почалось зі скейта... Потім я все більше втягувався у вуличну культуру - захворів "вірусом" граффіті, який передав мені мій однокласник Бернард з Брюге. Мої перші малюнки з'явились під враженням від робіт LXP, P50, P.K., CNN, GOMEZ, MARK DMS.

BACIK: Ми розвиваємо свій стиль "Puppet Clowns On A String", головними персонажами якого є клоуни - втілення добра і зла, комедії і трагедії.

MASK: На відміну від BACIK'а і DENIS'а, я "самоучка", і вважаю, що хороші шрифти можна робити не навчаючись у художніх школах. Головне - бажання та фантазія!

BACIK: CBC не є однодумцями 2Pkin'а, Roller club'а і "Екстрім'у", але є люди, яким ми хочемо подякувати за допомогу: SRG з DFC, CIK з WSK, COM з SPG, гурту "Основний Показник", "1+1", а також Вищим силам та батькам. Дякуємо Вам!!!

SKETCH BY DENIS

TAG'S

Tag is a personal signature of a writer or his crew.

This style was invented by an American soldier. While being at the military base in Massachusetts he had a habit of leaving the following signature: "Killroy Was Here!". Thousands of American soldiers used to read that phrase and some time after they wrote it on many walls from Berlin to Tokyo. But what they have really done was spreading that soldier's personal tag. During the opposition in Vietnam tags were used for expressing best regards to Mr. Ho Shi Min.

In the middle of sixties New York teenagers started a tradition of leaving tags. First they immortalized their nicknames with pens on the walls, fences and underground carriages. TAKI183 and JULIO204 used to mark their part of city this way. TAKI183's inscriptions could be noticed in most extraordinary places in five different districts of the city. The unusual hobby of TAKI was described by "The New York Times" in July, 1971. The result was most unexpected: in few weeks only the young made city walls a place to reflect their inner world. That was the time when real tags were born.

Let's get down to practice now. Tags are a kind of originally arranged font consisting of different types of letters. So each self respecting writer tries hard to create his own font style that would differ from all other. By the way, it's almost impossible to guess the meaning of a tag.

Tags may be divided into large (bombin') and small (tags) and into simple (shortened crew or writer names) and complicated (phrases). Tags may be done with everything that comes into hand. Those may be wide pointed markers, sprays, pens and even chalk.

There exists a rule for all taggers: large or central streets are tagged and bombed with sprays while the small ones are tagged with markers. The best weapons are " Pentel 2000", "Edding", "Uni" (evaluated by width).

A tag mustn't be stolen. It has to be invented by the tagger who leaves it for that's what the tradition says.

Tags and bombing are the weapon for young rebels to fight with hostile surrounding and modern "box-like" architecture and it hasn't got neither the battle-front nor defeats. There's only one aim - TO KILL THE IGNORANCE AND COLOUR THE DARKNESS!!!

G'S

Тег (tag) - це підпис райтера або його команди.

Винахідником цього стилю був американський солдат, який служив на військовій базі в Масачусетсі і мав звичку писати фарбою на тех- ніці : "Killroy Was here!". Тисячі аме- риканських вояків прочитавши цю фразу згодом писали її на стінах від Берліну до Токіо, рословсюджуючи тим самим його "тег". Схожим чи- ном "тегували" американці під час конфлікту у В'єтнамі. За допомо- гою тегів солдати передавали свої "найкращі та найщиріші" побажання пану Хо Ши Міну. Але повернемось у "метрополію"...В середині 60-х нью-йоркськими тінейджерами було започатковано нову традицію - тегування. Все почалось з того, що вони руч- ками "увіковічували" свої псевдоніми на стінах, огорожах та вагонах метро. Пер- шопрохідцями були TAKI183 та JULIO204, які таким чином "мітили" свою частину міста. Написи TAKI183 можна було побачити у 5-ох районах міста у найнезвич- ніших місцях. В липні 1971 про незвичайне "хобі" TAKI написали в "Нью-Йорк Таймс". Висвітлення цього моменту на такому високому рівн іпризвело до непередбачуваного результату - через декілька тижнів молодь міста почала "вилива-ти" свою фантазію на стіни міста. Саме тоді народилися справжні теги - пер-вістки графіті-арту.

Тепер перейдемо до практики...Теги - це оригінально скомпонований з літер шрифт. Кожен райтер, що себе поважає, намагається створити "свій" стиль шрифту. Здогада тись про значення тега практично неможливо, тому в людей він викликає або цікавість, або нерозуміння.

"Енциклопедично" теги можна розділити на великі (bombin') і малі (власне теги) та на прості (скорочені назви крю чи імена райтерів) і складні (цілі фрази). Тегувати можна всім що потрапляє під руку: маркерами з широкими кінцівками, спреями, ручками, крейдою. Тегами окреслюють межі "своєї" території, вони свідчать про перебу- вання райтера в тому чи іншому місці, вказують на прина лежність графіті-малюнка певному авторові. Ще й досі в деяких частинах Лос-Анжелесу тегами вказують, кому належить дана вулиця чи як до неї можна дістатись. За кордоном теги можна зустріти скрізь - в міському транспорті, будинках, нічних клубах, тобто всюди, де стане райтерська нога.

Існує й тегерський закон: великі чи центральні вулиці тегуються і бомбардуються спреями, малі та провулки - маркерами.

Найпопулярнішою зброєю є " Pentel 2000", "Edding", "Uni" - які мають певну ієрархію (за товщиною). Проте, не слід забувати і про відповідальність перед іншими райтерами - тег мусить бути придуманим тобою, а не запозиченим. Зважайте на цю цінну традицію, коли залишаєте тег на якійсь акції.

Тегами й bombing'ами ведуть війну з оточенням і сучасною "коробковою" архітектурою, війну, в якій немає фронтів і поразок,
але є одна мета - ЗНИЩИТИ СІРІСТЬ, ПРИКРАСИТИ МОРОК !!!

LUTSK

Development and formation of this school of Western Ukrainian graffiti movement took its place in early nineties, when several young enthusiasts fond of vivid creations of European and American writers started to make slow but certain "first steps " in mastering elementaries of this extraordinary art.

During 1994 - 1996 there were few unknown writers in Lutsk. South-western part of the city belonged to CIK and MOIC18, while the central was BACIK's. They were the ones who created the very first graffiti crew in Lutsk called WESTA.

1998 was the year of legalizing graffiti art in Lutsk. It was the beginning of cooperation with "Osnovnyi Pokaznyk" and other local hoppers (TEKILL).

The greatest event of that year was bombing together with hoppers in the centre of Lutsk (Krylova St.). In spite of rain and "Boys In Blue" CIK managed to cover with paint great number of walls in 90 minutes only.

Finally unknown writers crew attention of City Mayor Mr. A.F.Kryvytskyi. CIK and MOIC18 presented their sketches to him and that was the beginning of legal cooperation with local authorities. There were several zones of legal graffiti created where writing was permitted by the chief architect of the city Mr. L.V. Gerasymiuk. In its turn the city administration financed several projects and jams.

In the beginning of 1999 graffiti finally got out the "underground". Lutsk writers established relations with Lviv crews. As a result there appeared common pieces in both cities.

Today graffiti scene of Lutsk is represented by "WESTA Crew" (Cland BACIK), MOIC18 organized "PAT Crew", "NON.K" and "LOPEZ" crews are the fresh ones.

"ESTA" is taking an active part in graffiti events - it has already visited jams in Kyiv, Cherkasy, Kharkiv, Lviv and Szchecin (Poland).

Great activity of Lutsk writers, their creative approach to graffiti-art and trying to make Lutsk the capital of Western Ukrainian graffiti are worth mentioning too.

LUTSK

Формування та становлення цієї гілки західноукраїнського графіті-руху відбувалося на початку 90-х, коли декілька зовсім юних ентузіастів, захоплених колоритними роботами європейських та американських райтерів, почали повільно, але досить впевнено робити "перші кроки" в опануванні азів цього екстраординарного різновиду мистецтва.

В 94-96-му роках у Луцьку діяло декілька райтерів, про діяльність та існування яких ніхто не знав. В південно-східній частині міста діяли CIK та MOIC18, у центральній - BACIK. Саме вони в 98-му утворили перше крю графітерів у Луцьку - WESTA.

У 98-му вдалося легалізувати у місті графіті-арт. В цьому році почалася співпраця з гуртом "Основний Показник" та окремими

хоперами (TEKILL). Центральною подією того року став спільний з хоперами bombing в центрі міста (вул.Крилова). За 90хвилин CIK встиг вкрити фарбою чималу площу стін, незважаючи на дощ та "Boys In Blue".

Нарешті невідомими райтерами зацікавився мер міста п. А.Ф.Кривицький. CIK та MOIC18 представили йому свої ескізи і відтоді почалася співпраця з місцевою владою. Було створено декілька зон легального графіті та отримано дозвіл від головного архітектора п. Л.В. Герасимюка, а ще мерія профінансувала декілька проектів та акцій.

На початку 99-го графіті остаточно вийшло з "підпілля". Були налагоджені зв'язки з львівськими райтерами. В результаті з'явились спільні роботи в обох містах.

Зараз графіті-сцену Луцька представляють "Westa Crew" (CIK та BACIK), MOIC18 організував "ПАТ Crew", та з'явились "NON.K" та "LOPEZ" crew.

"WESTA" активно приймає участь у графіті-акціях і має вже чимало втілених проектів у Києві, Черкасах, Харкові, Львові та Щецині (Польща).

Варто відзначити велику активність луцьких райтерів, їх творчий підхід до графіті-арт і намагання закріпити за Луцьком ім'я західноукраїнської столиці графіті.

BACIK

NEW YORK,

KEPR ONE: On my arrival to NY (See hiphop.cool.ru to find out more about the things that happened in Hip-Hop Awards '99) I gave Ket One ("Stress" graffiti magazine) a call and told him all 'bout our news and got informed of his plans. After my arrival I called on Fled One. I fortunately knew the Brooklyner, likeminded man and a writer before the departure. An hour later we found ourselves sittin' in a carriage at D line and he's showing me bombed roofs and bridges. That wasn't just what I expected. I saw raw... rough ... crazy bombin' and it was both exciting and unique. I realized it and stared at each detail of it.

Such digressions are very good... sometimes we... (I)... forget of the importance of those man who leave hundreds and thousands of tags and the same quantity of throwups. At this level it's a kind of war with its rules, goals and priorities.

Out of many addresses I chose the famous Brooklyn mural (Virus/...?....), found it... and in addition round the corner I came across rather

new work by KD. (NY1.)

On listening and ignoring other people's warnings I made my way to Boogie Down Bronx where I was gonna spend the time left before the meeting.

Having come to the last stop on elevated line I noticed a couple of places with murals. On the way back (first exit) one of the famous productions "The New eneration.." by FX Crew. In 15 minutes I made a few shots of the wall... 5 more minutes for the details and a few quick notes.

I step forward... and come across and old front wall by FX. (NY3.JPG) The pieces I used to look at in magazines and www come real. A few quick camera clicks and I continue my way... I pass one block and nothing draws my attention... I feel the territory of FX and don't wanna waist time for minor pieces... the Sun is giving clear hints of soon darkness... I try to walk faster... some more side streets and nothing... I feel there's no point in hanging around evening Bronx, but I don't wanna simply leave. In 20 meters my persistence is rewarded - on the wall against Chinese restaurant I see a new, tasty, and fat production by... tha infamous FX crew. I'm not in a hurry any more... but I'm not waisting my time either. Straight away I catch a couple of flicks... till the Sun is with me... and the following 15-20 minutes I absorb the information... evaluation and analysis of colour lines and combinations, composition effects and a lot of other details that come into eye of a writer. The same way as conventional painters study masterpieces of Van Gogh and Rubens, a writer is analysing works of recognized writers both legendary and acting by the smallest details. (NY4.) On hanging around the parking I decide to go few blocks ahead... just in case... the case not found... it's gettin' dark... I can go some more stations ahead and try to look there... I return... while passing one wall I suddenly doubt if I've got the click of entire wall... There is an old saying: it's better more than less. And as there still remains a pair of shots, I decide not to take that risk and film the wall once more. At the same moment there approaches a truck refashioned into a lowrider van. Somebody's head is looking out of the window and...

-What up! You write?

Kep: Ye.. I write.

- So what do you write?

Kep: Kepr One. And you?... (and here I get a brain-wave...)

-Per One.

Kep: Oh shit... yeah... I have just got it myself... nice to meet you dunn!

- the same 'bout me.

Kep: are you on business or to finish a piece?

- actually, no... I was gonna paint one man's hairdressing saloon... but he changed his mind... it's not far from here... so I decided to come and adjust one piece... it doesn't look the way it's supposed to. Are you in a hurry?

Kep - well... today I am free.

- then stay... let's hang around... maybe you'll learn something new.

Kep - word: No objections!

(Per is parking the car... his daughter Rebecca is with him... a funny girl... Puerto Rican character of that 15-year old teen is like dynamite... you'll never get bored with her...)

Later on there came up some details 'bout Per and his views on life, attitudes and connections.

- in real life he's just Al.

- he works at airline which gives him considerable discounts during his trips... especially to Europe to his friends Loomit, Daim and Hosh.

- from our conversation I saw his attitude towards the growing influence of European writers. He gives them respect... especially to Loomit, but as an old-school Bronx writer he doesn't want to give them his throne. They used to be the pioneers. It's hard to overestimate their impact on both scene and development of graffiti. Those are just two different worlds.

"All of the possible effects and tricks were created by the first writers in Bronx... ALL of them. Your 3-D... wildstyle... flat pannel shit... All the writers can do after that is develop

NEW YORK...

Get me right... I don't blame them for they developed the style and combined completely different things, revived forgotten elements and brought some from other kinds of art... but they didn't bring in anything new."

After that we took the ladder, sprays and caps away... I made a couple of clicks and Per went home to take the cassette. In five minutes was taking out the marker... the cassette's signed... the telephone's put down... one more invitation to the tomorrow's wall and we started to our homes.

It's about 11pm... Bronx... a few minutes of walk to subway... And I'm going home with an immensely happy face.

The next day at 12:30pm I'm at place... dialing a number... at 12:45 we're already riding Ket's black Cherokee... we make our way towards our first stop - half legal production wall by legendary Lady Pink, Smith, Iz The Wiz, Hope, Cycle, Revs and others. (NY5.)

A small break... ten shots made in five minutes and we're in the car again approaching our next wall.

The time passes by in a spontaneous talk diluted by demo tapes and promo matherial by talented man dealing with

speakers. Ket warns that the next stop isn't legal so we'll have to move quickly and keep silent. Jeep is parked in a side street between the storehouses so we quickly slide between them... fence... hole... self-made ladder. Ket moves confidently and it makes me think he's been here before. As if reading in my thoughts he explains "I've never been here before... well.. one time... before the guys had fun. That's exclusive... even for me... With God's help I'll manage to do the normal flicks. The weather's nasty."

About 5 metres from fence there's a wall of the storehouse standing next to a big charging port. The sentence was passed on and executed by a group of conspirants called ESPO, GHOST, REAS, SHEEK, CELK, JES and JASPER. (NY6.)

Ket catches panorama... I split the wall and make a panorama of 8 shots... In three minutes only we're at the entrance... I make the last shot of whole wall and we disappear from the vision of obviously puzzled workers. The further the better... in about 20 minutes... fortunately he traffic was good and without jams... we approach the famous Phun Factory. In a nutshell it's a real factory, but its walls... doors... roofs and the rest are sacrificed to writers.

So after we approached PF Ket made a big circle looking around and pointed out the rules of allocation of pieces. There were a couple of cars standing along one wall with people in and around them. It didn't take me long to understand what's up.

We turned round the corner and parked our car in one of nearby streets. Though everybody knows Ket, there's no point in showing numbers in vain.

I decided to stay there for a while... having walked around the building I saw a few good pieces. (NY7.)

The filming process started its second round. A few cats were practicing in one of the sides... I can't remember exactly what they were talking about, but it was none worth looking at. I was delighted by the Germans and a piece by the legendary one-handed CASE 2. Those who watched Style Wars will understand me. (NY8.) (Case2/Stain One/???)

After Phun Factory we quickly dropped in other places and in three hours covered considerable amount of big productions and separate pieces by known writers all over Brooklyn, Manhattan and Queens.

Those were three hours of my re-discovering big people from VIC (Vandals In Control) crew: Diva, Ader, Peak, Eaze and others.

The "couple" Lady Pink and Smith was also great. (Today on my way to work I saw fr8 with pieces by DIVA and SMITH (not in time but regarding the matter). I guess VIC is excellent in tearing Brooklyn.

After that - a couple of old walls including pieces by one more representative of the fair sex called MICKEY.

...an old torn piece by ZEPHYR (respected veteran) that rejoyced me, a wall near Rawkus Records (NY13.), and unique masters of style YALT and ZEDS. (NY14.)

My last film finished. I used 9 films 36 shots each. Tired and hungry we make last flicks... a group picture to remember... autographs and "see you".

Subway. 40 minutes in subway... I'm at Ira's place... thinking over all events of the day... walls... pieces... thoughts come up and gradually lull me... tomorrow ... ck to Shreveport...

ELEMENT

HSA(TORONTO)

CIK(WSK) DENIS(CBC) LUTSK

CIK(WSK) SIR G BACIK(WSK) KIEV

BACIK

COM(WSK) STOG(SPG) CIK(WSK) MOIC18 BACIK(WSK) LUTSK

DENIS

FX CREW (NEW YORK)

DENIS

CBC (KIEV)

NEW YORK,

KEPR ONE:

Наприкінці минулого року я поїхав у NY і крім особистих справ в мене була запланована вечірка у TRAMPS присвячена Hip-Hop Awards'99(подробиці на hiphop.cool.ru) та зустріч з Ket One, райтером та засновником журнала STRESS.

По приїзду я зв'язався з Fled One - київчином, writer'ом і мешканцем Brooklyn'а. Через годину після дзвінка ми вже сиділи у вагоні на D line і він показував забомблені стіни,дахи і мости. Але це було трохи не те,що я планував побачити. Це був сирий... жорсткий... шалений бомбінг із своїми принадами і унікальністю. Я це розумів і цінував кожний квадратний метр забитих стін. Доколи ми... (я)... забуваємо про значення райтерів,котрі залишають сотні і тисячі tag'ів і стільки ж throwup'ів. На цьому рівні це щось на зразок війни зі своїми правилами, цілями і пріоритетами...

На протязі наступних днів я дозвонився до KET'а. Домовившись про зустріч,він підкинув мені декілька адрес у BROOKLYN'і де я міг би зробити декілька цікавих "фліків".

З багатьох названих адрес я вирішив вишукати поглинаю інформацію... оцінка й аналіз ліній світла, комбінацій кольорів і ефектів композиції і маси інших деталей,котрі мимоволі впадають в око будь-якому райтеру. Як конвенціональні художники вивчають роботи Ван Гога і Рубенса,так райтер розбирає по крупинках роботи визнаних майстрів і легенд,минулих і діючих.(NY4.)

Потоптавшись на стоянці,я вирішую пройтися ще пару кварталів... на всяк випадок... проходжуся... усякого випадку не виявлено... сутеніє... можна ще пару станцій проїхати і там пошарити... повертаюся... проходячи повз стінку-красуню,мене охоплює конфліктне відчуття - не можу згадати,чи зробив я флік усієї стіни. Народна мудрість каже: "краще більше,ніж менше"... плівки достатньо,і вирішивши не ризикувати - знімаю всю стінку. Саме в цей момент на стоянку заїжджає truck перероблений у lowrider van. З вікна висувається голова і...

-What up! Ти пишеш?
Кер : Ye... пишу.
- Що ж пишеш?
Кер: Kepr One. А ти?... (і отут мене осяяє...)

NY4

NY5

NY8

відомий Brooklyn'ський mural (Virus/...?....), вишукав... і до того ж,прямо за кутом наштовхнувся на досить нову й об'ємну роботу від хлопців із KD (Ny1). Послухавши застереження багатьох... і з повагою на них забивши,я вирішив поїхати також і до Boogie Down Bronx.Проїхавши до кінцевої на elevated line,я примітив пару місць із murals,на зворотному шляху - перший вихід - один із відомих productions "The New Generation..." (FX Crew). Через 15 хвилин стіна знята... ще 5 - на розгляд деталей і швидкий конспект із деяких моментів

Йду далі... натикаюся на стару торцеву стінку від тих же FX.(NY3.)

Знайомі по журналах і сліді роботи теперь реальність. Швидкі клацання камери - і я йду далі... цілий квартал

- нічого видатного... я,вже відчувши територію FX, не розмінююся на дрібні шматки... сонце відкрито натякає на те,що незабаром буде темно... прискорюю крок... ще пара провулків - нічого... але відчуваю,що заходити є глиб Bronx'а під вечір - не найкращий вибір,але просто розвернутися і поїхати ні з чим шкода... так не можна.

Метрів через 20моя впертість була винагороджена: навпроти китайського ресторанчика на стіні,що прилягає до стоянки - новенька... смачна... жирненька production від... tha'infamous FX crew. Я вже нікуди не поспішаю... але і не втрачаю час дарма - відразу хапаю пару фліків... поки сонце ще зі мною... на протязі наступних 15-20хвилин я

-Per One.
Кер: Oh shit... yeah... я тільки-но сам зрозумів... nice to meet you durin!
- взаємно.
Кер: ти просто зайвав по справах,чи будеш шматок дороблять?
- так,нічого... я взагалі повинен був одну поруканрно розписати для знайомого... але він щось облажався... недалеко отут... от я і вирішив зайвати так підкоректувати свій шматок... він не так вийшов,як я хотів. А ти поспішаєш?
Кер - так... сьогодні я вільний.
-ну,то залишайся... посплкуємося... може навчишся чого небудь.
Кер - word! без розмови!
(Per паркує машину... з ним його донка Rebecca... веселе дівчисько... грайливий Puerto Rican характер у перемішку з характером 15-ти річної - динаміт... із нею не посумуєш...)

По ходу діла з'ясувалися деякі подробиці про Per'а і його погляди,відношення і зв'язки.
- в реальному житті він просто Al.
- працює в авіакомпанії,що дає йому гарні знижки на подорожі по світу... особливо в Європу до друзяк Loomit'а, Dain'а і Hesh'а.
- з розмови я відчув його ставлення до зростаючого впливу європейських райтерів. Він віддає їм належне... особливо Loomit'у і рядс за них,але як old-school Bronx writer,він не хоче віддавати трон королів. Вони були піонерами і їх вплив на сцену і розвиток графіті неможливо порівняти з нинішніми райтерами. Це просто дві різні сфери.

NEW YORK...

"Всі можливі ефекти і примочки були створені першими райтерами в Бронксі... BCI. Твій 3-D... wildstyle... flat pannel shit... Після них райтерам залишається тільки розвивати і модифікувати. Нового вони нічого не принесли. Зрозумій мене правильно... я їх не опускаю,вони розвинули стиль і поєднали речі на перший погляд несумісні,воскресили забуті елементи і перенесли деякі з інших офер мистецтва... але вони нічого нового не придумали."

Після 4-5 годин під стіною ..більша частина яких пройшла за розмовою ми звернули драбину... фарбу... caps... зробили пару фліків на пам'ять і він махнув додому за обіцяною касетою "FX Crew: The video". Через 5 хвилин я уже витягав маркер... касета підписана... телефон записаний... ще одне запрошення на завтрашню стінку і ми роз'їхались по домах.

Близько 11 вечора... Бронкс... метро в декількох хвилинах ходи. І я їду додому з шалено задоволеним виразом обличчя.

Наступного дня о 12:30я там... дзвоню... у 12:45 ми вже сидимо в чорному Cherokee Ket'а і рулюємо в напрямку першої зупинки - напівлегальна production wall від легендарних людей: Lady Pink, Smith, Iz The Wiz, Hope, Cycle, Revs і інших.(NY5.)

NY13

По дорозі час минає за невимушеною розмовою, розбавленою demo tapes і промо матеріалом від талановитих котів зі спікерами.Ket попереджає: наступна зупинка не зовсім легальна,так що рухатися треба швидко і тихо. Джип запарковний у провулку між складами і ми швидким кроком протискаємося між будинками навпроти... паркан... вирвана дірка і саморобна драбина... Ket рухається з впевненістю,чим сколіює мене до думки,що він тут уже був. Немов читаючи думки,він пояснює: "Я отут ще не був... вірніше, заглянув один раз,але це було перед тим,як хлопці порозважались. Це ексклюзив... навіть для мене... дасть Бог,вдасться нормальні фліки зробити. Погода погана. "Метрів за 5 від паркана стіна складу,що впритул підходить до великого вантажного порту. Вирок був винесений і виконний групою конспірантів,відомих під іменами ESPO,GHOST,REAS,SHEEK,CELK,JES і JASPER.(NY6.)

Ket ловить панораму всієї стіни... я,не маючи такої можливості,швидко розбиваю стінку на шматки і ліплю панораму з 8 кадрів... Через хвилини 3 ми вже на виході... я роблю останній кадр усієї стіни і ми знімаємо з поля зору робітників,що явно спантеличені нашою присутністю.Чим далі,тим краще... через 20хвилин... на щастя,рух був хорошим і без корків... ми наближаємося до відомої Phun Factory,стіни,дверей,стелі якої віддано райтерам. Отже,після того,як ми наблизились до PF,Ket зробив велике коло,розглядаючись навколо і звернув увагу на розміщення кусків. Біля однієї стіни стояли декілька машин з людьми. Навіть я швидко зрозумів,у чому справа.
- Cops?

Ket: Так. Саме вони. Давай, не будемо ризикувати...

Ми повернули за кут і припаркували машину на одній з прилягаючих вулиць.

Хоча всі і знають Ket'а, немає причин дарма "світити" номери.Ми вилізли з машини і закладав фотоапарат. (NY7.)

Процес зйомки пішов по другому колу. Кілька котів вправлялися на одній стороні... Я точно не пам'ятаю,про що вони говорили, але подивитись не було

на що. Мене порадували Німці і кусок легендарного однорукого CASE 2. Може зрозуміють ті, хто дивився Style Wars.(NY8.) (Case2/Stain One/????)

Після Phun Factory ми швидко засокочили в інші місця і за три години передивились вражаючу кількість великих productions і окремих кусків відомих райтерів у Brooklyn'і,Manhattan'і и Queens'і.

"Парочка" Lady Pink та Smith також була чудова. Крім того,сьогодні по дорозі на роботу я бачив fr8 з кусками,виконаними DIVA і SMITH. В цілому,VIC дуже

доброе розриває Brooklyn.Після цього - пара старих стін,включаючи pieces що одного представника прекрасної статі MICKEY; старий обшарпаний кусок ZEPHYR'а (шановний ветеран),що мене порадував; стіна біля Rawkus Records (NY13.); і неповторні майстри стилю YALT і ZEDS.(NY14.)Моя плівка закінчилась. Я використав 9 плівок по 36 кадрів. Змучені

голодні,ми робимо останні фліки... групове фото напам'ять... автографи і "побачимось".Метро. 40 хвилин в метро... обдумую всі події сьогоднішнього дня... стіни... куски... throwups виринають із пам'яті і присипляють мене... наступного ранку я повертаюсь у Shreveport.

JOINT (KIEV)

Have you ever heard about JOINT? No? Actuallywe doexist since 1994. It was 1994 when three classmates (DOPER - it's me,NEAK, SLASH) came across a graffiti magazine... Soon it proved tobe the impulse for creating JOINT. Our first piece was drawn at school-time during the break in the workshop. The drawing wasn't perfect in anyway,but many people liked it.

Everything went off really smoothly after that: idea by idea and drawing bydrawing. We tried toget sprays at different competitions or spent our savings on it. Because of lack of caps we started to make them ourselves. We fixed in needles for thin lines and scratched nozzles toget broad line. In 1997 SLASH went for his studies abroad some and NEAK remained the onlyacting crew in Kiev except for TOYS. But one dayit all changed. Such gangs as CWB (CityWall Bombers) and CBC (Cartoon Brothers Crew) started toleave their own tags on citywalls. Having got acquainted with CWB we bombed several walls together. Besides we are all still good friends. We had awar of tags with CBC in the beginning of 1999 and we even bombed their 3D. But now we are rather friendly and bad times have been forgotten already.BACIK from CBC says that NY style has become old skul already and we've got tocreate something new. Still we remain byour opinion and our style is still NY Wild Style. And though we treat other styles with respect an old proverb says: "Don't Fool With Old Skul"... See you in year 2000!!!

Doper

NF

CWB

Чули Ви коли-небудь про JOINT? Ні? А ми існуємо ще з 1994 року. Саме в 94-му році трьом однокласникам (DOPER, NEAK, SLASH) потрапив до рук журнал про графіті, який і дав поштовх для створення JOINT. Свій перший пієсе ми намалювали в школі, на перерві, в майстерні. Звичайно ж малюнок був не супер, але він сподобався багатьом.

Далі все йшло "як по маслу", ідея за ідеєю, малюнок за малюнком. Спреї намагались здобути на різних конкурсах, або витрачали на них всі свої заощадження. Через нестачу caps самі почали майструвати: вставляли голки для тонких ліній, розколупували nozzles щоб вони писали широко.

У 97-му SLASH поїхав за кордон на навчання і я та NEAK лишились єдиним функціонуючим crew у Києві, не рахуючи TOYS.

І ось у нашому місті почали з'являтись теги таких ватаг як CWB (City Wall Bombers) і CBC (Cartoon Brothers Crew). Познайомившись з CWB, ми разом "забили" декілька стін.Ми до сих пір підтримуємо з ними дружні стосунки. З CBC в нас на початку 99-го була ціла "війна тегів" і ми навіть "забомбили" їх 3D, але зараз у нас добрі відносини і про все погане ми вже забули.

BACIK з CBC каже що малювати в NY style є old skul'ом, потрібно створювати щось нове. Та ми залишаємось при своїй думці і рідним для нас є NY Wild Style. До інших стилів ми ставимось з повагою, але як кажуть: "Don't Fool With Old Skul"...

Побачимось в 2000-му!!!

Doper

BASE

JOINT

PORTUGAL

Graffiti started in Portugal in 1989, thanks to a French boy that came to ive here. He started painting with his neighbors and formed the first crew, BMP.

At school, BMP members started teaching graffiti to other boys and, in 1991, those kids formed a crew, PRM, still today the best one that existed. It was formed by SAXE, YOUTH, WIZE and KASE ONE.

It was PRM that made graffiti in Portugal what it is today. They were the teachers of all. In 1992 formed two other good crews, THC and NCW.

In 1994 PRM finished. KASE ONE changed his name to SEA and formed FDP with MOS and SIRE.

WIZE and YOUTH formed WCB with EITH. SAXE changed his name to EXAS and started MLC. In 1996 FDP finished. Today, WCB, THC and NCW are still painting, but there are lots of new crews.

The vandalism is now ruling Lisbon, with four very active crews doing it: TR (The Railers) is formed by OBEY, HEL and PIAF (the only girl doing) stock (Silver Kids) is formed by OBEY, SLAP, DOME, SIZE and LOUD. FYA (Fuck Your Ass) is formed by BYZAR, BROKE, SEUX, KREYZ, and lots more

DS is a new vandals crew, formed by tag king FYESTA and his friends.

Vasco Teixeir Rodrigues

SAN 98

UBER 2000

STUCK+CAB+CHEF

ELEMENTS

(LISBON)

В Португалії графіті з"явилося в 1989, завдяки французькому хлопцеві, який приїхав і розпочав малювати з сусідами по будинку. Пізніше вони сформували перше crew BMP.

З 92-го засновники BMP почали вчити інших хлопців зі своєї школи, які, в свою чергу сформували crew PRM, яка все ще є найкращою командою серед тих, які існують.

PRM навчали всіх тих, хто малює зараз, і завдяки їм графіті у Португалії є таким, яким воно є сьогодні. В 1992 році сформувалися два інших crews THC та NCW. У 1994 PRM розпалися. KASE ONE змінив своє ім"я на SEA і сформував FDR з MOS та SIRE. WIZE і YOUTH створили WBC з EITH. SAXE змінив своє ім"я на EXAS та організував MLC Сьогодні WCB, THC та NCW все ще малюють, але виникло багато нових молодих crews:

SK (Silver Kids): до якого входять OBEY, SLAP, DOME, SIZE та LOUD.

FYA (Fuck Your Ass): складається з BYZAR, BROKE, SEUX, KREYZ, та багатьох інших.

Також, з'явилось нове vandals crew DS, сформоване тегером FYESTA та його друзями.

Vasco Teixeira Rodrigues

BYZAR (FYA/GVS)

DIES 97

SEA+YOU 98

"A-4" project was founded in 1998 as an experimental artistic laboratory consisting of four likeminded graffiti artists. On the whole our project covers different kinds of art activities (not only graffiti art) trying to combine them. The project consists of 4 people (all their names start with the letter "A") : Oleksiy Piminov ("Gonzo"), Oleksiy Orehov ("Greek"), Andriy Kholmansky ("Hill"), Anna Bondarenko ("AiBy").

SKETCH BY GONZO

SKETCH BY HILL

NEW STYLE

SKETCH BY GREEK

SKETCH BY HILL

Проект "А-4" був заснований у 1998 році. Він виник як експериментальна лабораторія художників-однодумців, яких захоплює такий вид мистецтва, як графіті-арт. Але в цілому проект охоплює різні види творчої (не тільки художньої) діяльності, намагаючись поєднати їх між собою.

"А-4" складається з чотирьох учасників (імена всіх починаються з літери "А"): Олексій Піміков ("Gonzo"), Олексій Орехов ("Greek"), Андрій Холманський ("Hill"), Анна Бондаренко

SKETCH BY AIBY

X GREEK

NEW STYLE

X AIBY

SKETCH BY GONZO

X GONZO

HILL

TORONTO

KWOTA CREW

HSA CREW

MYST

AKWART WHY «JASON»

ALL PHOTOS: G DOGG